

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

Gyöngyösi Járásbíróság útján.

2017 JÚL 13. 32
- Mr.
- Mrs.
- Mr.
- Mrs.
3.P.20.143/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [redacted]
Indítványozó), a következő

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Ugyszám: IV/1564-0/2017		Kezelőiroda: <i>[Signature]</i>
Érkezett: 2017 JÚL 27.		
Példány: 1-1		
Melléklet: 16 db		

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban kifejtendő indokok alapján a **Gyöngyösi Járásbíróság 3.P.20.143/2016./14. (I/1. számon csatolva.)** és **3.P.20.143/2016./16. számon hozott végzését (I/2. számon csatolva.)** valamint az **Egri Törvényszék Pkf.50.104/2017/2. számú végzését (I/3. számon csatolva.)**, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést semmisítse meg.

A kérelem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdése (tisztesleges eljáráshoz való jog).

A kérelem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a és 43. §-a, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja és megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy Indítványozó felperes volt a Gyöngyösi Járásbíróságon, többször módosított lajstromszámú, végül 3.P.20.143/2016. szám alatt folyó és az Egri Törvényszék által 1.Pkf.50.104/2017/2. számú végzéssel lezárt ügyben.

Az Egri Törvényszék 1.Pkf.50.104/2017/2. számú végzését az Indítványozó 2017. május 17.-én vette kézhez, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül benyújtásra.

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §), ugyanis annak tárgya a tisztességes eljáráshoz való joghoz kapcsolódó lényeges kérdés.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdése alapján az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás nincsen folyamatban.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az alapeljárás iratait az Abtv. 57. § (3) bekezdése alapján szíveskedjék az ügyben eljáró bíróság megkeresésével beszerezni.

Tények.

(1) Indítványozó 2010-ben közös-tulajdon közös-költségeinek megfizetése iránti pert indított alperes ellen a Gyöngyösi Járásbíróságon.

A perben született I. fokú ítélet elleni fellebbezés folytán az Egri Törvényszék új eljárás lefolytatására kötelezte az elsőfokú bíróságot, mely új eljárásnak 2016. szeptember 15.-én volt az első tárgyalása.

(2) Az Egri Törvényszék új eljárást elrendelő ítélete és az új eljárás első tárgyalása között eltelt tetemes időben, Indítványozó felperes, több, az idő múlása és mindkét fél élethelyzetének változása által kikényszerített perbeli cselekményt tett, mely cselekmények hatására a korábban kisértékű per szabályai szerint tárgyalat kereset az általános szabályok szerint tárgyalandó kereseté változott.

(3) Az új eljárás 2016. szeptember 15.-én megtartott első tárgyalásán indítványozó felperes és a bíróság között vita bontakozott ki a tekintetben, hogy a kisértékű perekre vonatkozó vagy az általános szabályok alkalmazandók az új, megismételt eljárásban a két eljárás között eltelt időben történt felperesi cselekmények miatt.

Indítványozó szerint a bíróságnak kötelezően az általános szabályok szerint kell a pert tárgyalnia, a bíróság szerint pedig a kis értékű perekre vonatkozó szabályok szerint, kivéve, ha alperes is hozzájárul az általános szabályok alkalmazásához.

(4) Egyet nem értés bontakozott ki a felperesi oldal valamint a bíróság között abban is, hogy másodlagos kereseti kérelemként fenntartja / fenntarthatja e felperes a közös tulajdont terhelő közös költség megfizetésére irányuló korábbi kérelmét arra az esetre, ha az ajándék visszakövetelés iránti igényüknek végül nem adna helyt a bíróság.

(5) A bíróság szerint ez keresethalmazásnak minősülne, melyet nem enged meg az eljárásjog, a felperesi oldal szerint viszont, mivel a két kérelmet nem egymás mellett, hanem feltételhez kötötten egymás utáni sorrendben tartják fent, nem minősül keresethalmazásnak, hiszen az elsődleges kérelmük teljesülése esetén, értelemszerű, hogy a másodlagos kérelmet nem kéri teljesíteni a bíróságtól.

(6) Indítványozó felperes a hétéve tartó per során folyamatosan törekedett egyezsége alperessel, így került szóba a tárgyaláson az is, hogy felperesek ezután sem zárkoznak el perbeli egyezségtől, mely egyezésnek alperes részéről egyik feltétele, az ellene folyó per megszüntetése volt.

Indítványozó és pertársa kijelentette a tárgyaláson, hogy amennyiben az ítélethozatal előtt alperes hajlandó perbeli egyezséget kötni, felperesek természetesen kéri majd az ellene folyó

per megszüntetését. – Illetve, ha a bíróság helyt ad felperesek ajándék visszakövetelési kérelmének, azon kívül semmilyen más keresetük / követelésük nincs alperessel szemben.

(Megjegyzem, alperes nem jelent meg a tárgyaláson. így nem nyilatkozott e kérdésben.)

(7) Kérelmező felperes tehát feltételhez kötötte a permegszüntetés iránti kérelmét, mely feltételes módot, mint később kiderült a bíróság egyszerűen figyelmen kívül hagyott az írásos jegyzőkönyv elkészítése során, illetve nem a felperes nyilatkozata szerint értelmezte és foglalta írásba a jegyzőkönyvet.

(8) A bíróság a szeptember 15.-i tárgyalást megelőzően is szorgalmazta írásban, hogy a felperesek az ajándék visszakövetelésére indítsanak új pert, - felpereseknek viszont ahhoz fűződött érdeke, hogy a már folyamatban lévő eljárásban keresetmódosításként, illetve kereset felemelésként vegye figyelembe és tárgyalja a bíróság az ajándék visszakövetelés iránti kérelmüket, mert egyébként elveszítenék a keresetindítás hatályához fűződő jogaikat.

(9) A jegyzőkönyv lezárása után P.20.143/2016./14. szám alatt - szóban - , végül olyan végzést hirdetett ki a bíróság melyben felhívja az alperest, nyilatkozzon, beleegyeznek e a per általános szabályok szerinti további tárgyalásába.

„A bíróság felhívja az alperest, hogy a jegyzőkönyv kézbesítésétől számított 8 napon belül nyilatkozzon, hogy kéri-e, hogy a bíróság a jelen pert az általános szabályok szerint bírálja el.”

(10) A szóban kihirdetett végzés nem tartalmazta azt a rendelkezést, melyet az I/1. számon mellékelte 3.P.20.143/2016./14. végzésbe kikövértett kiemeléssel foglalt a bíróság. –

Jelesül: „Az alperes nyilatkozzon, hogy az I.r. felperes által bejelentett elálláshoz hozzájárul-e és ezzel összefüggésben kíván-e perköltséget érvényesíteni.”

(11) Alperes a két idézett felhívás közül az utóbbinak tett eleget, melynek következtében a bíróság a I/2. számon csatolt 3.P.20.143/2016./16. végzésével a pert megszüntette és kérelmezőt, mint felperest perköltség megfizetésére kötelezte.

(11/a) A végzés indokoló részének 2. bekezdése első mondata szerint felperesek a 2016. szeptember 15. napján tartott tárgyaláson terjesztették elő ajándék visszakövetelésére irányuló kérelmüket.

– Ezzel szemben a valóság az, hogy felperesek az ajándék visszakövetelése iránti kérelmüket már legkésőbb 2015. 12. 21.-i dátummal előterjesztették – ennek igazolására I./6. számon csatolok előkészítő iratot, melynek „III.” része tartalmaz erre vonatkozó határozott kérelmet.

(12) A tárgyalás jegyzőkönyvének 3. bekezdésében rögzíti a bíróság, miszerint „ . . . bíróság kezelőirodája a tárgyalás előtt telefonon megkereste az alperes jogi képviselőjét, aki közölte, hogy a tárgyaláson nem vesznek részt.”

Ez a bíró szóbeli közlésében úgy hangzott el, hogy: „*Tárgyalás előtt felhívtam alperes képviselőjét, és azt mondta nem jönnek a tárgyalásra.*”

I/5. számon csatolom alperes, illetve alperesi képviselő nyilatkozatát, melyben alperes és képviselője korábban, írásban már nyilatkozott arról, hogy a tárgyaláson nem vesznek részt.

(13) A végzés ellen indítványozó az eljárás szabálytalansága miatt kifogást, a permegszüntetés végett pedig fellebbezést terjesztett az Egri Törvényszék elé (I/4. számon csatolva), melyet a II. fokú bíróság az I/3. számon csatolt Pkf.50.104/2017/2. számú végzésével bírált el és elutasította I. r. felperes kérelmét, jobban mondva, helybenhagyta az I. fokú bíróság döntését.

A bírói döntések alaptörvény-ellenességének okai.

Az I. fokú bíróság 3.P.20.143/2016./14. és 3.P.20.143/2016./16.számú végzései tekintetében:

(14) - A 14. számú jegyzőkönyv hangfelvétel útján készült, olyan módon, hogy az egyes kérdésben elhangzottakat összegezve a bíró mondta diktafonra, majd ebből készített valaki írásos jegyzőkönyvet. – Az írásos jegyzőkönyvből is jól kivehető, hogy a bírói kérdések, nem lettek rögzítve.

– A bírói kérdések ismerete nélkül, mind a hangfelvétel, mind a hangfelvétel alapján készített jegyzőkönyv a tárgyaláson elhangzottak értelméhez képest célnak megfelelően átértékelhetőek, magyarázhatóak és manipulálhatóak.

(15) - A jegyzőkönyv második oldal közepén a 8. bekezdésben található felperesnek az a határozott és egyértelmű nyilatkozata, melyben egyértelműen és határozottan kijelenti, hogy másodlagos keresetként fenntartja a közös költségre vonatkozó keresetét, - attól el nem áll.

Ez egy nagyon határozott kijelentés, mellyel ellentétes kijelentés sem I. sem II. rendű felperestől később sem hangzott el. – Sőt lentebb, a jegyzőkönyv 12. bekezdésben II. rendű felperes is kifejezetten nyilatkozik arról, hogy fenntartja másodlagos keresetét. – Olyan kérelem pedig, hogy bármelyik felperes a per megszüntetését kérte volna, fel sem merült, sem a tárgyaláson, sem pedig a jegyzőkönyv tartalma szerint.

(16) A jegyzőkönyvből és a per korábbi szakaszából, ahol I. r. felperes egyedül volt felperes, a bírói kérdés ismerete nélkül is kikövetkeztethető, hogy a jegyzőkönyv 2. oldalának, 9.- 10. – 11. bekezdésben, melyre valószínűleg a megszüntetést alapította a bíróság, arról folyt tárgyalás, kinek a kezéhez kérik a teljesítést felperesek, ha a másodlagos kereseti kérelmük kerülne elbírálásra. – A per korábbi szakaszában ugyanis minden nyilatkozat nélkül is egyértelmű volt, hogy az egyedüli felperes kezéhez kell teljesítenie alperesnek, II. r felperes pedig a perbelépési kérelmébe úgy nyilatkozott, hogy korábban egyedüli felperes kérelmével egyezően tartja fent keresetét.

Felperesek nyilatkozhattak volna úgy is, hogy egymás között bármilyen arányban megosztva kérik a teljesítést, ellenben I. r. felperes úgy nyilatkozott, hogy a házastársi vagyonközösségre is tekintettel II. r. felperes kezéhez teljesítsen alperes. – Vagyis eláll attól a korábbi jogától melyet a per korábbi szakasza biztosított számára azzal, hogy egyedüli felperesként kizárólag az ő kezéhez ítéltette volna meg alperes teljesítését a bíróság – ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy a másodlagos kereseti kérelmétől is eláll és kéri a per megszüntetését.

(17) - Azt, hogy I. r. felperes nem tett olyan nyilatkozatot, miszerint eláll a másodszori keresetétől az is igazolja, hogy a bíróság, a jegyzőkönyv tanúsága szerint is, csak a felsoroltak után, közvetlenül a beavatkozó meghallgatása előtt tájékoztatja felpereseket a keresethalmozás perjogi aggályairól, ami azt igazolja, hogy a bíróság is úgy értette a tárgyalás ezen szakaszáig, hogy nem állnak el felperesek a másodsorban kérelmüktől.

Amennyiben arról lenne szó, és a bíróság úgy értette volna, hogy felperes vagy felperesek visszavonták keresetüket, szükségtelen lett volna tájékoztatni őket a keresethalmazat fogalmáról.

(18) Kérelmező fentebb előadta már, hogy a szóban kihirdetett végzésnek nem volt része alperes felhívása a permegszüntetéssel kapcsolatos nyilatkozattételre. – Ez a rész csak az írásba foglaláskor kerülhetett a végzésbe és ezzel logikátlaná is lett a végzés, annak okán, hogy egy megszüntetni szándékozott per esetén nem szükséges nyilatkoztatni alperest, hogy hozzájárul e az általános szabályok szerinti tárgyaláshoz, legfeljebb feltételes módban, - „ha nem járul hozzá a per megszüntetéshez, kéri e vagy hozzájárul e az általános szabályok szerinti tárgyaláshoz?” – A végzésben foglalt felhívások esetében viszont nincsen szó feltételes módú felhívásról.

Mind e mellett, kérelmező a bíróság alperes általános szabályok szerinti tárgyaláshoz való hozzájárulás kérését is feleslegesnek tartja, hiszen a per, egyrészt az első tárgyalás előtt tett keresetváltoztatás okán, másrészt keresetfelemelés okán egyébként is az általános szabályok szerint tárgyalandó perek közé tartozik.

(Korábban fellebbezhető végzésben döntött például a bíróság II. rendű felperes perbelépésének engedélyezéséről, mely végzés ellen alperes nem élt jogorvoslattal, így egyedül II. rendű felperes perbelépése is megalapozza az általános szabályok alkalmazását.)

(19) Amennyiben a tárgyalást és végzés kihirdetését követően megváltoztatja a bíróság a kihirdetett határozatát, azt írásban is közölni kell a felekkel, ami jelen esetben nem történt meg – még akkor sem, ha a II. fokú bíróság arra hivatkozik, hogy I. rendű felperes e-mail címére megküldte a végzést is tartalmazó jegyzőkönyvet a bíróság.

(20) Indítványozónak összességében az a véleménye, hogy a tárgyalás után, egy cél érdekében, értelmében megmásította a tárgyaláson elhangzottakhoz képest a jegyzőkönyvet a bíróság.

- Ez a cél pedig nem más lehet, mint a már hét éve tartó per ítélet nélküli, az Alaptörvény és az uniós jog által szorgalmazott ÉSSZERŰ HATÁRIDŐN BELÜLI végleges lezárása, arra hivatkozva, hogy azt a felperes - az ügy gazdája - kérte.

(21) A (13) bekezdéshez:

Alperesek, írásban, határozottan közölték a bírósággal, hogy nem kívánnak részt venni a tárgyaláson.

Nem hallottam még olyan esetről és nem is tapasztaltam még, hogy a bíróság érdeklődjön a félnél, hogy méltóztatik e elfáradni a tárgyalásra – még olyan esetben sem, ha az idézés nem volt szabályszerű.

Az eljárásjog a tisztességes eljáráshoz való jog alapján tiltja, hogy tárgyaláson kívül kapcsolatot tartson a bíróság / bíró a felekkel. – Érdekességképen, épp az alperes jogi képviselője volt az, aki egy jóval korábbi tárgyalásról sietve távozott, majd, míg a bíró a felpereseknek igazolást állított ki a tárgyaláson való megjelenésükről, nagy dérral dúrral visszaroht a tárgyalóba és elég gorombán „szóvá tette” ennek a tilalomnak az általa vélt megszegését az akkori bírónál, hangsúlyozva, hogy többet ilyet nem szeretne látni.

Az alperes írásban nyilatkozott, hogy nem vesznek részt a tárgyaláson, így szükségtelen volt - és nem is szokás – érdeklődni a megjelenésük felől. Ennél fogva felvetődik kérelmezőben, hogy volt e szó a perről a telefonbeszélgetés beszélgetés során, vagy nem e éppen az volt a hívás igazi célja, hogy a perről ejtsenek szót.

Bármi is volt a hívás célja, bármi is hangzott el a beszélgetésben, mindenképpen alkalmas arra, hogy megingassa, sértse a tisztességes eljáráshoz, a pártatlan bírósághoz fűződő jogát indítványozónak.

(22) Amint az I/6. számon csatolt előkészítő iratból kitűnik, a bíróság iratellenesen foglalta a 16. számú permegszüntető végzésének indoklásának 2. bekezdésébe, hogy a szeptember 15.-i tárgyaláson terjesztették elő felperesek az ajándék visszakövetelése iránti kérelmüket, hiszen a csatolt előkészítő irat kétség nélkül bizonyítja, hogy felperesek azt már legkésőbb 2015-ben előterjesztették.

A bíróság iratellenes indoklása egyértelműen alkalmas egy későbbi hivatkozás alapjainak megteremtésére, amivel a későbbiekben csorbítani lehet majd felperesek 2015.-i keresetindítás hatályához fűződő jogait és érdekeit.

A II. fokú bíróság Pkf.50.104/2017/2. számú végzése tekintetében: (I/3. számon csatolva.)

(23) Végzésében a II. fokú bíróság nem bírálta el fellebbező minden felvetését és kérelmét, ami azt a látszatot kelti, hogy nem a kifogás és fellebbezés, hanem az I. fokú határozat keretei között bírálta el felperes kérelmét, bár erre konkrét utalás nincs a határozatban.

Az eljárás szabálytalansága miatti kifogásról említést sem tesz a II. fokú bíróság, holott az eljárásjog előírja, hogy a bíróságnak minden kérelmet el kell bírálnia és döntését indokolnia kell. – Az indoklási kötelezettsége, arra vonatkozóan, hogy miért hagyta figyelmen kívül a kérelmet akkor is fennáll a bíróságnak, ha a kérelmet esetleg figyelmen kívül kívánta hagyni.

(24) Indokolásában a Törvényszék szemére veti felperesnek, hogy nem kérte a jegyzőkönyv kijavítását, holott erre az eljárásjog bizonyos időkorlát között lehetőséget biztosít, ha szerinte helytelenül tartalmazza a nyilatkozatait.

Álláspontom szerint a bíróságnak ez a véleménye nem foghat helyt, hiszen a jegyzőkönyv megmásítása, illetve az elhangzott nyilatkozatok átértelmezése akkor is tisztességtelen, ha azt abban bízva teszi a bíróság, hogy a fél nem fog élni a jogorvoslati lehetőségeivel, vagy nem ismeri a jegyzőkönyv kijavításához fűződő jogait.

Másfelől, a jegyzőkönyv kijavítása nem jelenti automatikusan a kihirdetett és a kihirdetéssel egy időben jogerőre emelkedő végzésbe foglalt határozat kijavítását is.

Mivel a jegyzőkönyvben foglalt jogerős végzés ellen nincs jogorvoslati lehetőség, így felperes csak a megszüntető határozat ellen élhetett jogorvoslattal, amit fellebbezésével meg is tett és hivatkozott a jegyzőkönyv, illetve a benne foglalt végzés hibáira.

Azzal, hogy fellebbezésében hivatkozta alperes a jegyzőkönyv hibáit, egyedül a II. fokú bíróság volt abban a helyzetben, hogy a jegyzőkönyv kijavításával hatályon kívül helyezze a hibás jegyzőkönyvre, illetve a tárgyaláson elhangzottak értelméhez képest átértékelt jegyzőkönyvre alapított bírósági döntéseket.

(25) Felperesek és beavatkozó jelen voltak a tárgyaláson ezért a bíróság számukra nem küldte meg az írásos jegyzőkönyvet, és az I. rendű felperes részére e-mailben megküldött jegyzőkönyv sem tekinthető hivatalosan átvett és megismert küldeménynek, tehát perdöntő alappal arra sem hivatkozhat a bíróság, hogy e-mailben elküldte I. r. felperes részére a jegyzőkönyvet, csak az elmulasztotta jogorvoslati lehetőségét.

II. rendű felperesnek és beavatkozónak ugyanolyan joga van a jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelemhez, mint I. r. felperesnek, és az ő részükre semmilyen formában nem lett megküldve a jegyzőkönyv. - Csak akkor tudtak volna élni a felszólamlás jogával, ha a bíróság hivatalosan kézbesíti a jegyzőkönyvet részükre, vagy ha minimum egy egy napot rászánva, díj ellenében, személyesen másolatot kérnek a jegyzőkönyvről.

Abban bízva, hogy ilyen macerát nem vállalnak, éppúgy tisztességtelen a jegyzőkönyv machinálása, mint a II. fokú bíróságnak a jegyzőkönyv kijavításának lehetőségére való hivatkozása.

Az eljárás nem attól lenne tisztességes, hogy jogorvoslattal tisztességesé tették, hanem attól tisztességtelen, hogy szándékosan joghátrányt okoz valamely félnek, vagy jogorvoslásra kényszeríti valamely felet.

(26) Az elsőfokú végzések taglalásánál már utalt indítványozó a bíróság azon érdekére, miszerint a hétéve tartó pert, mint ésszerű időn túlra elhúzódó pert, érdekében áll mindenáron megszüntetnie. Itt utal arra is, hogy, mint az I. fokú bíróságra területileg illetékes bíróságnak, ugyanez az érdeke a II. fokú bíróságnak is fennáll, mely érdekeket leghatékonyabban úgy tudnak érvényre juttatni, ha mondvacsinált okokra, lehetőleg felperes kérelmére vagy eljárási hibájára hivatkozva, a pert megszüntetik.

(27) A II. fokú bíróság utal a végzésében arra, hogy a fellebbezéssel szemben alperes fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő.

Az eljárásjog e tekintetben úgy rendelkezik, hogy a fellebbezési ellenkérelmet a bíróság haladéktalanul megküldi a fellebbező félnek.

A bíróság nemhogy „haladéktalanul” nem küldte meg fellebbezőnek alperes ellenkérelmét, de a határozatával egy időben sem küldte azt meg.

Azzal, hogy alperes fellebbezési ellenkérelmét nem küldte meg haladéktalanul fellebbezőnek – de legalább a döntése meghozatala előtt - a bíróság megakadályozta, hogy fellebbező arra észrevételt tehessen, ami önmagában is az eljárás szabálytalanságát okozza, és sérti indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, nem beszélve arról, hogy így feltétlenül elmulasztotta a bíróság azon tájékoztatási kötelezettségét is, miszerint kötelezően tájékoztatnia kellett volna fellebbezőt, hogy ahhoz észrevételt tehet.

Összegzés.

(28) Mindent egybevetve, indítványozónak az a határozott véleménye, hogy a bíróságok, annak érdekében, hogy ne terhelje őket a már-már ésszerűtlen időn túlra húzódó per, figyelmen kívül hagyva a saját eljárási hibáikat (Vagy talán épp arra figyelemmel?), a felperesek eljárási hibáira hivatkozva kívánják azt megszüntetni, - kényszerítve ezzel felpereseket arra, hogy új pert indítsanak alperes ellen, ha érvényesíteni kívánják követeléseiket.

Indítványozónak az is határozott véleménye, hogy a bíróságok ezzel szinte minden, az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított, tisztességes eljáráshoz fűződő jogát megsértik.

(29) A (27) bekezdéshez kapcsolódóan meg kívánom említeni, hogy időközben, arra hivatkozva, hogy a kereset elutasításának idézés kibocsájtása nélkül lett volna helye, az egyetlen „állva maradt”, az ajándék visszakövetelésre irányuló felperesi kérelmen alapuló pert is megszüntette a bíróság.

(Ennek a határozatnak a jogorvoslati lehetősége még nincs kimerítve, így természetesen csak informálisan része e kérelmemnek.)

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme – Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés.**Általában a tisztességes eljáráshoz való jogról.**

(Az Alkotmánybíróság iránvadó gyakorlata.)

(30) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése deklarálja a tisztességes eljáráshoz való jogot. Az AB klasszikus megfogalmazásában: „*a tisztességes eljáráshoz való jog az Alkotmányban explicit módon nem nevesített, de az alkotmánybírósági gyakorlatban az 57. § (1) bekezdésébe foglalt független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a 2. § (1) bekezdéséből eredő eljárási garanciák védelmének egymásra vonatkoztatásából tartalmilag levezetett alkotmányos alapjog*” [315/E/2003. AB határozat].

(31) „*A „tisztességes eljárás” (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (ti. mint „igazságos tárgyalás”), hanem [...] az Alkotmány alkotmányi rendelkezésben foglalt követelményeken túl – különösen a büntetőjogra és eljárásra vonatkozóan – az 57. § többi garanciájának teljeseledését is átfogja. Sőt az – 57. §-a tartalmához és szerkezetéhez mintát adó eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az*

eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes' [6/1998. (III. 11.) AB határozat].

(32) A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelménye több elvet és garanciális elemet is magában foglal, így a bírósághoz fordulás jogát, a pártatlanság valamint a jogegyenlőség követelményét, az ésszerű időn belüli eljárást, a fegyveregyenlőség elvét és a jogorvoslathoz való jogot és ezzel összefüggésben az indokolt bírói döntéshez való jogot is.

(33) Több alkotmánybírósági döntés rámutatott, hogy az eljárás tisztessége olyan minőség, amely az eljárás egészének figyelembevételével ítéltető meg. Az Alkotmánybíróság az erre vonatkozó döntéseiben meghatározza a tisztességes eljárás által megkövetelt általános ismérveket. Kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal *„szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye”*

Pártatlan bíróhoz való jog.

(34) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy valamely perben a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság, tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül döntsön. A tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog része a pártatlanság követelménye, mely az eljárásban résztvevő személyekkel szembeni előítélet-mentes, elfogulatlan eljárás követelményét jeleníti meg. A pártatlanság követelményének van egy szubjektív, a bíró magatartásában rejlő és egy objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye

A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében

Független és pártatlan bíraskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik

Indokolás nélküliség.

(35) Az Alkotmánybíróság – összefüggésben a döntés indokolásának ügyfél jogorvoslatát segítő jellegével kapcsolatosan arra a konklúzióra jutott, hogy „azoknak megfelelő alapot kell teremteniük a hatékony jogorvosláshoz.” [630/B/2005 AB határozat]. A bizonyítékok figyelembe vételénél pedig a hatóságoknak elsődlegesen azt kell szem előtt tartaniuk, hogy a tényállás teljes mértékben feltárássra kerüljön.

Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. Az Alkotmánybíróság tehát a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon. [IV/3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, ABH

Az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. [összefoglalóan lásd: 7/21013. (III. 1). AB határozat]

A fenti elvek jelen ügyre alkalmazása

(36) A bíróságok határozataiból kiemelendő, a pártatlanság követelményét egyértelműen sértő tények az alábbiak. A per anyagából a bíróságok nagyon jól tudják, hogy az illetékességüket alperes ideiglenes tartózkodási helye alapozta meg a per indításakor.

Ugyan innen és ugyan ilyen jól tudják, hogy alperes jelenleg ismeretlen helyen tartózkodik,

hiszen a képviselője is többször hivatkozta, hogy maga sem ismeri ügyfele tartózkodási helyét. A bíróságok ennek fényében joggal bízhatnak abban, ha jelen pert megszüntetik és felperesek esetleg új pert indítanak alperes ellen, arra már más illetékességi területű bíróság lesz illetékes, így jelen bíróságok szabadulnak az ügy terhétől.

A bíróságok leterheltségét csökkenteni minden bizonnyal érdekében áll a bíróságoknak, ezzel viszont akarva, akaratlan alperest is előnyben részesítik.

Egyértelmű tehát a bíróságoknak a saját érdekük szerint, a saját irányukba történő pártoskodása, mely pártoskodással alperest is előnyhöz juttatják, miközben felpereseknek különböző jelentős joghátrányt okoznak. – E tárgyban elég, ha csupán, felpereseknek a keresetindítás hatályához fűződő jogaiknak elvesztését emeli ki indítványozó, de egy ismeretlen helyen tartózkodó személy ellen nem egyszerű pert indítani sem.

(37) A (27) pontban adta elő indítványozó, hogy, hogy a II. fokú bíróság nem küldte meg „haladéktalanul” részére alperes fellebbezési ellenkérelmét.

Azzal, hogy fellebbező fellebbezését (kérelmét) megküldte a bíróság alperesnek és jogszerűen módot adott részére annak megismerésére, sőt a hozzáfűzött észrevételét is figyelembe vette a döntéséhez. Viszont azzal, hogy megakadályozta, hogy indítványozó is megismerje a fellebbezési ellenkérelmet („kérelmét”) és ezzel megakadályozta azt is, hogy ő is észrevételt tegyen a „kérelemre”, indítványozónak sérült egy tisztességes (*fair trial*) eljárás által biztosítandó fegyveregyenlőséghez való joga.

(38) Indítványozó, anélkül, hogy újból előadná, hivatkozik a pártatlan bírósághoz való jog körében a (13) és (21) bekezdésekben található előadására, mely szerint a tárgyaláson kívüli kapcsolattartás alkalmas arra, hogy megingassa indítványozónak a pártatlan bíróságba vetett hitét, illetve megvalósítsa a bíróság pártoskodását.

(39) A bíróságok határozataiból kiemelendő, indokolás követelményét egyértelműen sértő tények az alábbiak.

A II. fokú bíróság tényszerűen figyelmen kívül hagyta indítványozó fellebbezésben és az eljárás szabálytalansága miatti kifogásban felhozott érveit és csupán az elsőfokú határozat és alperesi ellenkérelem keretei között vizsgálta felperes fellebbezését

(40) A bíróság elfogadta, az alperes szóhasználata szerint „a bíróság pontosító kérdéseire” hivatkozást anélkül, hogy akár alperes, akár a bíróság ismerte volna az I. fokú bíróság kérdéseit, és anélkül, hogy akár alperes, akár a bíróság pontosan megjelölte volna, hogy a jegyzőkönyv mely pontjait tartja relevánsnak e hivatkozásukhoz.

(41) Nem vette figyelembe és nem vizsgálta, így nem is indokolta a bíróság, hogy mi lehetett szerinte az az érdek vagy motiváció, ami felperest arra ösztönözte volna, hogy jól felfogott érdeke ellenére és a jegyzőkönyv 2. oldalának 8. bekezdésében foglalt határozott kijelentése ellenére a bíróság „pontosító” kérdéseire megváltoztatta volna azon nyomatékos nyilatkozatát, miszerint a közös költségre vonatkozó keresetét másodlagos kérelemként fenntartja, attól el nem áll!

(42) Fentiekre tekintettel tehát indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának több részeleme is sérül, amelyek korlátozására a tisztességes eljárás főszabályként abszolút jellegére tekintettel nem lehet alkotmányos érvet felhozni.

(43) Figyelemmel arra, hogy a t. Alkotmánybíróság több döntésében is hivatkozta és rendszeresen figyelemmel van a strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára és azt töretlen gyakorlata alapján önmagára nézve minimum sztenderdként kötelezőnek tekinti, kérem, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán jelen ügyre vonatkoztatva is alkalmazza az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatát.

Kérelem.

Összegezve a fentebb részletesen kifejtett indokaimat, a megtámadott bírósági határozatok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot.

Tisztelt Alkotmánybíróság, a beadványban részletesen kifejtett indokok alapján kérem, hogy a Gyöngyösi Járásbíróság 3.P.20.143/2016./14. – és - 3.P.20.143/2016./16. számon, valamint az Egri Törvényszék Pkf.50.104/2017/2. számon hozott végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést semmisítse meg.

Kelt: Tarnamérán, 2017. július 13.-án.

Tisztelettel,

